

fuld Godtgjærelse; det gjælder f. Ex. om Sygehuse. Endelig er der en tredie Slags militære Bygninger, som Krigsbestyrelsen har at fæste tilveie, og for hvilke Udgifterne opføres paa Krigsministerens Budget og ere Gjenstand for særlig Votering paa Finantsloven. Disse sidste ere frie Bevillinger; men de øvrige ere bundne Bevillinger, bundne i Henhold til den gjældende Indtægtslovslov. Hvad der skal fordræ med Hensyn til Kvarterer, er fastsat ved Lov. At Sygehuse skulle være af en saadan Bestaaffenhed, at de kunne opfylde deres Bestemmelse, turde være soleklart; men for dem tilkommer der Kommunerne Godtgjærelse, ligesom der i det første Tilfælde tilkommer dem delvis Godtgjærelse, hvilke Godtgjærelser, som bekendt, opføres paa Indenrigsministeriets Budget, medens Udgifterne til andre militære Bygninger skulle opføres paa Krigsministeriets Budget. Ved de Overenskomster, der er Tale om, bleve kun saadanne Arbejder fastsatte, som knyttede sig til gjældende Lovbestemmelser; men med Hensyn til alt Øvrigt var det, som det vil kunne ses i Landsstingets Betænkning, hvor en saadan Overenskomst findes aftrykt, udtrykkelig udtalt, at Opfyldelsen af Statens pæuniære Forpligtelser gjøres, forsaavidt de ikke ere begrundede i Lovbestemmelser, afhængige af Rigsdagens Bevilling. Hvad der i denne Sag tilkommer Rigsdagen, er altsaa fuldstændig forbeholdt den. Dernæst maa jeg med Hensyn til Stillingen overfor Kommunerne gjøre opmærksom paa, at de paagjældende Overenskomster have faaet Approbation af Indenrigsministeriet, der altsaa maa være gaaet ud fra, at den paagjældende Kommune ikke har overtraadt sin Kompetence eller handlet imod sin Fordel ved at gaa ind paa vedkommende Forslag. Naar nu det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds mente, at der vilde blive paabyrdet Statskassen meget betydelige Udgifter i Anledning af Pengelaan til de paagjældende Garnisonssteder, maa jeg gjøre opmærksom paa, at hvad enten dette Lovforslag vedtages eller ikke, er der neppe stor Sandsynlighed for, at Udgifterne ville blive større i det ene Tilfælde end i det andet. Selvfølgelig ville Statens Udgifter blive større, forsaavidt der fra Kommunerne Side leveres Noget, der er bedre; men forsaavidt Forholdene ikke forbedres, ville Udgifterne ikke stige. Derimod maa man vistnok erkjende, at det er i Statens velforstaede Interesse, og at det er et Hensyn, man skylder Afdelingerne og de Børnepligtige ved Afdelingerne, at Forholdene paa mange Steder bringes i en langt bedre Stand end den, hvori de for Dieblisset ere, og navnlig bedre end den, hvori de have været i en tidligere Tid. Jeg anser derfor det her foreliggende Lovforslags Vedtagelse for Noget, der er i allerhøieste Grad billigt overfor Afdelingerne og de Børnepligtige ved Afdelingerne og overfor Tjenesten ved Af-

delingerne; men jeg anser det ogsaa for Noget, man ligesom skylder de paagjældende Garnisonsbyer, at hjælpe dem paa den af den høitærede Minister antydede Maade ved at faae fastslaaet, at de paagjældende Byer fremdeles skulle vedblive at være Garnisonsbyer. Jeg havde ganske vist foretrukket den oprindelige Skikkelse, hvori Lovforslaget var blevet forelagt af den høitærede Minister i Landsstinget, idet jeg tror, at der dermed efter Omstændighederne var gjort en passende Begyndelse og navnlig vist et rigtigt Hensyn overfor de Byer, der fortrinnsvis have gjort Noget for at opbølge Forholdene ved deres Garnisoner; men jeg kan paa den anden Side ogsaa forstaa, hvad der kan have bevæget haade Landsstinget og den høitærede Minister til at slutte sig til den Redaktion, som nu foreligger, idet jeg maa erkjende, at den knytter sig nøie til de gjældende Bestemmelser, saaledes som de ere fastsatte ved Tillægsloven af 1880. Forsaavidt det erede Medlem særlig omtalte § 3 i Lovforslaget, kan jeg dog ikke deri se Andet end en Ret, der er reserveret Staten. Det er saa langt fra at være nogen Forpligtelse, at det synes at være en virkelig Gavn, der er tilstaaet Staten overfor Kommunerne, at den kan faae Lov til at kjøbe, hvis den finder det rigtigt, de paagjældende Eiendomme for den Pris, de ere opførte for, inklusive den Pris, Grunden havde i det Dieblis, Bygningerne bleve opførte. Det er jo dog nemlig i Reglen Tilfældet, at saavel Grunde som Eiendomme i Byerne stige betydelig i Værdien. — Det erede Medlem endte sit Foredrag med at erklære sig villig til at gjøre en Begyndelse med denne Sags Overveelse ved Henvielse til et Udvalg. Jeg vil nu haabe, at naar dette Spørgsmaal kommer til at ligge for, denne Begyndelse da ikke vil vise sig at være den, at det erede Medlem foreslaar dette Forslag henviser til Hærunderet. I Henhold til, hvad den høitærede Formand har sagt tidligere, tør jeg ikke indlade mig paa dette Udvalgs Arbeiden, men da det jo iøvrigt er Alle baade her i Salen og udenfor Salen bekendt, at dette Udvalg kun har holdt et konstituerende Møde, vil en Henvielse til Hærunderet være en meget tynd Begyndelse. Jeg skal derfor, idet jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget, udtale, at det vil være mig kjerere, om det, naar det maatte blive henviset til et Udvalg, saa maatte blive henviset til et arbejdende Udvalg.

Berg: Det var meget beroligende Ord, vi hørte fra Regjeringsbænken angaaende dette Forslag. Den meget erede Minister havde ikke Noget imod, at dette Lovforslag hvilede hos sine For-gængere indtil bedre Tider; det skulde han ikke tage sig nær. Efter en saadan varm Anbefaling af Forslagets befindige Overveelse og Behandling — Alt med Forventning om bedre Tider — tror